

Kao trenutni i bivši studenti Ženske grupe za solidarnost Univerziteta u Ankari, mi ne prihvatamo nezakonito i nepošteno izbacivanje naših profesora iz univerzitetskog života! Kao trenutni i bivši studenti Univerziteta u Ankari i njegovog programa za ženske studije koji od 1996. godine nudi posdiplomske studije i već 20 godina doprinosi razvoju feminističke teorije i delatnosti, mi ne možemo da sedimo skrštenih ruku pred takvim napadom na naučnu misao i slobodu izražavanja.

Nismo mogli da ćutimo kada su nam 7.februara prof. Funda Şenol Cantek, šefa katedre za ženske studije, izbacili nedavno objavljenom nezakonitom poveljom 686 u situacijama vandrednog stanja. Prof. Betül Yazar su već izbacili sličnom poveljom 672 u septembru. Štaviše, profesori Alev Özkazanç i Gülay Toksöz, koji su poput Funda Cantek i Betül Yazar učestvovali u pokretu Akademici za mir, su naterani da odu u penziju zbog štednih mera u akademiji. 10. februara, kada je akademska sloboda i sloboda misli skršena pod čizmom policije koja je vršila raciju na kampusu Cebeci Univerziteta u Ankari, naša koleginica Maryam Ostadi je podvrgnuta policijskom nasilju i odvedena u pritvor zajedno za našom prijateljicom i nastavnicom, vanrednim prof Emel Memiş. Mnogi zvaničnici koji su sadašnji i bivši studenti programa za ženske studije su nelegitimno izbačeni iz svojih kancelarija samo zato što su branili mir, demokratiju, i jednakost, poput mnogih drugih profesora. Stotine akademika Univerziteta u Ankari i drugih univerziteta su od septembra 2016. godine izbačeni sa svojih mesta poveljama u situacijama vanrednog stanja. I u Ankari i na drugim univerzitetima su se dešavali isti procesi i mnogi akademici su uklonjeni iz univerzitetskog života pomenutim poveljama.

U stvari, poznato nam je da su kancelar Erkan İbiş i njegova administracija direktno odgovorni za ova dešavanja na Univerzitetu u Ankari! U ovom periodu naši profesori koji su se zalagali za mir i nenasilje su kriminalizovani i podrgnuti istrazi. Kada su postali mete govora mržnje od strane pro-vladinih novina poput Akit i Vahdet, koji su ženske studije nazivali jeresom i perverzijom, univerzitetska administracija ne samo da je nastavila da ćuti uprkos stotinama žalbi, nego je i smanjila broj upisanih studenata uprkos sve većem broju aplikacija svake godine. Skoro smo saznali da je Erkan İbiş koji uveliko ograničava našu akademsku slobodu i naš prostor bivstvovanja na kampusu, takođe zaslužan i za ova nezakonska isključenja! Mi insistiramo da Erkan İbiş koji je odgovoran za ovu nepravdu, podnese ostavku!

Povelje znače obavezne odlaske u penziju, studijske programe koji ostaju zatvoreni, studente koji ostaju bez supervizora, disertacije čije se kompletiranje ometa, odsek koji ostaje bez glavnog administratora. Štaviše, one znače da akademici koji brane rodnu jednakost, mir, demokratiju i slobodu izražavanja, bivaju onemogućeni da šire i dele svoje vrednosti sa studentima. Povelje znače nezaposlenost, nesigurnost, život bez javnih prava. One znače predaju sna o svetu jednakosti i slobode, i gušenje misli koje idu u korist ovom snu. One znače da će brutalnost policije i hapšenja ugasiti mir, lepotu, i duh života kroz upotrebu pritvora, opresije, nasilja, straha, i tuge.

Mi smo se našli u programu ženskih studija sa različitim iskustvima. Kao grupa studenata sa različitim iskustvima, okupila nas je na jednom mestu na Univerzitetu u Ankari mudrost i

ideja feminizma. Iskusili smo šta to znači kada smo jedni uz druge bez hijerarhije: kada stvaramo zajedno i delamo zajedno i solidarno na ovom odseku. Šta god da se desi, oni nikada neće uništiti našu lepotu i našu različitost! Nikada nas neće rastaviti od naših nastavnika, prijatelja, od našeg kampusa! Mi verujemo da će se naši profesori i prijatelji vratiti, mi ćemo se boriti za njihov povratak!

Niko ne treba da misli da je programu ženskih studija, koji je pod okriljem feminizma u Turskoj okupio akademike, aktiviste, radnike, umetnike i ljude iz raznih drugih grupa, potrebna jedno stacionirano mesto! Biti student ženskih studija ne znači stvarati u kuli od slonovače već stvarati znanje o svakodnevnim iskustvima, znanje o ulici i životu, učiti o životu van univerziteta. Znanje putuje! Život se širi! Mi smo svuda!

Po rečima Funda Şenol Cantek, šefa naše katedre: 'Univerzitet se proširio na ulice. I bićemo im trn u oku!'

UNIVERZITET U ANKARI, GRUPA STUDENATA ZA SOLIDARNOST I SVRŠENI STUDENTI
PROGRAMA ZA ŽENSKJE STUDIJE